

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

JEAN GENET

HİZMETÇİLER

Yasa

Hizmetçiler – Jean Genet

(Solange bulaşık eldivenleri ile hanımefendiyi boğma provası yapmaktayken, telefon çalar)

Solange - (tedirgin) Hayır hanımefendi yok, sadece kız kardeşim o da burada içerde. Mario çok üzgünüm. Böyle konuşmamıştık ama kız kardeşim her şeyi mahvetti... Hayır önemli! Onlarca kişi bu belgelere ümit bağlamıştı. Hayır, Mario suçu sana atamayız. Biliyorum şoförlük umurunda değil ama olmaz, bir sürü çaresiz insan sana güveniyor, onlardan uzak kalamazsın, olmaz. Ben her şeyi göze alarak girdim bu işe, zaten kaybedecek neyim var ki? Bir tek kız kardeşim, ona da sahip olduğum bile söylenemez... Hanımefendi mi? Beyefendi götürülürken suratı bembeyazdı. Kocasına mı üzüldü yoksa onun yokluğunda fabrikada ki olayların kendisine patlamasından mı korktu bilmiyorum. O da hiç kolay lokma değildir Mario. Zaten yakında hakkından geleceğim... Yoo, yoo konuştuklarımızı unutmadım. Söz, şu işten paçayı sıyrabilirsek toplantılarımıza geleceğim. Kendinize dikkat edin.

(Claire provadan habersiz, hanımefendi kılığında girer.)

Claire - Yine mi bu eldivenler? Kurtulamadım bunlardan. (oyun oynandığı da anlaşılması açısından hanımefendiye geçiş burada da olabilir) Bunları bir daha evimin mutfağından ofisime getirme Claire. Anlaşılan beyefendiyi bunlarla kandıracağını umuyorsun. Yoo yoo yalana sapma boşuna, her şeyi biliyorum. Bu ofisin de temiz tutulması gerektiğini ne zaman öğreneceksin. Kendini evimde hizmetçi, ofisimde terzi olarak tanımlıyorsan yanılıyorsun. Günlerini bana satın Claire, bu süre içinde seni istediğim şekilde çalıştırabilirim. Beğenmiyorsan kapı orda Claire. Her şeyde her yerde tükürük var. Çık dışarı, tükürüklerini de al. Oynama o eldivenlerle. (oyunu bir an için bozar) Üzme kendini Solange, keyfini çıkar, ağırdan al bu kez zamanımız bol.(Solange eldivenleri çıkarır ve oyuna Claire olarak dahil olur.)

Claire - Elbiseyi ver askıdan. Claire! Claire! Elbiseyi ver dedim. En son diktiğiniz... Müşterime teslim etmeden önce kendi üzerimde denemek isterim her zaman biliyorsun. Claire mücevherlerimi ve ayakkabılarımı da çıkar. Elbiseyi tamamlayacak en uygun aksesuarları da sunmak istiyorum, pazarlama Claire, satış anlıyorsun değil mi?

Solange - Emredersiniz bayancığım tüm mücevherlerinizi çıkarayım mı?

Claire - Çıkar, çıkar. Ben seçerim. Bu konuda sana güveneceğimi sanmıyorsun herhalde değil mi Claire? Lane ayakkabılarımı ver. Yıllardan beri göz koyduğun ayakkabılarımı... Herhalde nikâhında giymeyi kuruyorsunuzdur bu ayakkabıları. Hadi hadi kocamı baştan çıkardığımı

saklama boşuna. (Solange ayakkabıya tükürür). Claire sana tükürüklerini saçma dedim. Kızım onları kendinde sakla. İçinde kalsın da yolunu şaşırıp oraya girenler boğuluversin. Yavrum, bu tükürüklerinle iğrenç oluyorsun. Biraz eğil de ayakkabılarıma bak. Vıcık vıcık parmaklarının izini, halka halka tükürüklerini ayakkabılarımda üstünde görmek içimi mi açar sanıyorsun?

Solange - Ben bayancığımın güzel olmalarını istiyorum.

Claire - Olacağım. Çok güzel olacağım. Benden nefret ediyorsun değil mi? Hiçbir zaman benim güzelliğime erişemeyeceksin. Kocamı bu surat ve bu vücutla kandıramazsın. Sıkıldığında paçavra gibi fırlatıp atacak seni. Bundan eminim yoksa hala nasıl kardeşin ve senin evimi temizlemesine izin veririm. Ama bak eğer ondan hamile kalırsan...

Solange - Aman bayancığım ben hiçbir zaman...

Claire - Kes sesini gerizekalı. Şunun ipliklerini temizle iyice, her yerinden iplikler sarkıyor. Dikişleri yer yer büzdürmüşsün. Ne zaman öğreneceksiniz bu işi Claire. İki savsak terzi yüzünden müşterilerimi kaybetmeyi göze alamam. Ayağınızı denk alın. Bunu çıkıyorum artık kendi kıyafetlerimden birini ver, gitmeliyim.

Solange - Hanımefendi kırmızı elbiselerini giysinler.

Claire - Beyazı giyeceğim pulluyu...

Solange - Özür dilerim bayancığım bu gece kırmızıyı giymelisiniz.

Claire - Neden?

Solange - Çünkü kırmızı teninizde çok güzel duruyor. Hiç gözümün önünden gitmiyor. Aslında siyah bir kıyafet sizin gibi dul bir kadına daha çok yakışır.

Claire - Nasıl? Dul mu? Ben dul değilim Solange! Claire! Kocamın başına gelenleri yüzüme vurmak istiyorsun değil mi? Evet, kocam korkunç bir komploya kurban oldu ve hapse girdi. En kısa zamanda ne şekilde olursa olsun onu oradan çıkarmaya gücü yetecek kişiler var Claire. Sonrada kocama bu komployu kuramı bulmaya kalıyor iş. Kocam olmadan ayakta duramayacağımı sanıyorsun, suratıma tükürecek anı bekliyorsun ama bu uzun sürmeyecek,

kocam bir an önce çıkacak. Ben statümü kendime kalkan yapar, saman altından su yürütürüm ama sen bana hiçbir kötülük yapamayacaksın. Kimsin sen?

- Solange** - Ağzımı açsam hanımefendi kendilerini tehdit ettiğimi sanıyorlar. Benim sadece ofisinizde bir terzi ve bundan kalan zamanlarda da evinizde hizmetçi olduğumu unutmamalısınız.
- Claire** - Kaldı ki hanımefendiler daima beyaz elbiseyle yas tutarlar. Ama sen hala bana beyaz elbiseyi vermemek için direniyorsun.
- Solange** - Kırmızı elbise Hanımefendiye çok yakıştı.
- Claire** - Çok yalnızım, tek dostum yok. Akşam yemeklerinde kocam ve benimle birlikte olan seçkin dostlarımız da bizden nefret ediyor. Biz de onlardan tabi. Mallarımız, mülklerimizle birbirimizi tehdit ediyoruz. Tüm bunlar ne için Claire? Hayatta kalabilmek hepsi bu! Kardeşin ve sen de hayattasınız Claire. Ama benim sizin gibi yaşayabilmemi beklemiyorsunuz herhalde... (Bir bakışma olabilir) Sizde benden nefret ettiğinizi gözlerinizden okuyorum.
- Solange** - Ben Hanımefendilerini severim.
- Claire** - Bir iş yerinin patronu, bir evin bayanı nasıl sevilirse, öyle seversin şüphesiz.
- Solange** - Sizin için yapamayacağım şey yoktur.
- Claire** - Bilirim bilirim beni ateşe bile atarsın. (Solange giydirdiği kırmızı elbisenin eteklerini düzeltmektedir.) Beni kısıkvrak bağlamaya çalışma. Sürünme, geri çekil, tekeler gibi kokuyorsunuz. Kardeşin ve senin berbat kokunuzdan hiçbir müşterim kalmayacak sonunda. Geceleri kocamın fabrikasında çalışan ayaktakımı ile buluştuğunuz ahırlardan mı getiriyorsunuz bu kokuları? Ahır dedim ama kaldığımız yerde iki demir karyolanız ve arasında bir komodinin vardır herhalde değil mi Claire?
- Solange** - Kara yazılıyız biz. Şimdi ağlayacağım.
- Claire** - Tamam tamam. Demir karyolalardan hiç söz etmiyorum tamam mı.
- Solange** - Geç
- Claire** - Komidini de geçiyorum.

- Solange** - Geç
- Claire** - Peki kocamın şoförü don paça, yatağına küçük pencerenizden mi atlıyor Solange? (Claire kendini hanımefendiliğe iyice kaptrmış, Solange'ın aşığını aşağılamakta)
- Solange** - (oyunu sonlandırmak üzeredir) Hanımefendi ne dediğinizi duymuyorsunuz. Mario duysa yerin dibine geçerim. Sevgili bile değiliz biz... (hanımefendiyi susturmak, yalvarmak için yönelmiştir, hanımefendi bir darbe ile aşağı indirir Solange'ı)
- Claire** - Ellerin! Ellerini kolla! Sana kaç defa söyledim, iğrenç kokuyorsun!
- Solange** - Dökülüştünü düzeltiyordum bayancığım
- Claire** - Ne dökülüştü?
- Solange** - Elbisenizin o canım dökülüştünü...
- Claire** - Çekil arsız! Gözyaşı dökeceksen, git de ahırında dök. Ben burada ofisimde sadece soylu gözyaşları görmek isterim. Elbiselerimin etekleri kimi zaman hayranlık gözyaşlarıyla bezenir ama bunlar değerli gözyaşlarıdır. Eteğimi düzelt.
- Solange** - Bayancığım kantarın topuzunu kaçırıyorsunuz. (Aslında Claire'i uyarmaktadır)
- Claire** - Ben kaçırmıyorum, mis kokulu kollarında şeytan kaçırıyor beni. Beni ayağa kaldırıyor, ayaklarım yerden kesiliyor, gidiyorum. (öfkeli) Hayır gene burada kalıyorum.
- Solange** - Ne dediğinizi bilmiyorsunuz. Hanımefendinin gözleri ateş saçıyor. Uçuruma yaklaştılar artık.
- Claire** - Ne demek istiyorsun?
- Solange** - Sınırlar Claire!... (Claire'i sınıfsal gerçeğinin farkına varması için kızdırıyor, oyunu bozup geri dönüyor) Bayancığım herkesle senli benli olmamalısınız.
- Claire** - Haa.. Benden öç alıyorsunuz değil mi? Rolüne son vereceğin anın yaklaştığını hissediyorsun. Ama sen benim sayemde yaşıyorsun. Bir de kalkmış beni küçümsüyorsun Claire. Bir iş yerinin patronu, bir evin hanımı olmak, ayaktakımının şımarıklıklarına göğüs germek ne kadar yorucudur bilir misin? Seni yok etmek benim için işten bile değil. Fakat ben

melek gibi bir kadını. Üstelik güzelim. Üstelik sana meydan okuyorum. Seni azdırdıkça, seni ufaladıkça, ben daha da büyüyorum. Büyüyorum, büyüyorum...

Solange - (Öldürme oyununa giriş. Claire için bir arınma oyunuyken, Solange için ciddi bir prova)
Yetişir artık. Çabuk olun. Hazır mısınız?

Claire - Ya sen?

Solange - Hazırım. Herkesin iğrendiği bir nesne olmaktan bıktım artık. Ben de sizden nefret ediyorum. Bu korkak yaşamınızdan ötürü sizi küçümsüyorum. Sizden korkmuyorum artık. Korkmuyoruz! Hadi kocanızı ve adamlarınızı çağırında sizi benden ve daha şimdiden paçalarını tutuşturan fabrikadakilerden kurtarmaya gelsin. Hadi neredeler?

Claire - Yavaş yavaş... yavaş!

Solange - Sizden nefret ediyorum. O mis kokan göğsünüzden, altın kalçalarınızdan, kehribar ayaklarınızdan nefret ediyorum. Sizden nefret ediyorum. Her şeyi yapabileceğinizi sandınız öyle mi? Tüm güzellikleri alabileceğinizi bizi ise bu güzelliklerden yoksun bırakacağınızı sandınız. Lavantaları, pudraları, ojeleri, dantelleri kendinize alacaksınız öyle mi? Daha sahip olamadığım Mario'yu bile elimden alacaktınız. Şoför'ün gençliği, tazeliği başınızı döndürüyor öyle değil mi? Mario'yu almak istediğinizi inkar etmeyin. Ama çok yanlış bir adres bayancığım. Mario ve Solange hepinizin çarkınıza okuyacak.

Claire - Claire! Claire!

Solange - Nasıl?

Claire - Claire Solange, Claire!

Solange - Haa, Claire ya! Evet Claire çarkınıza okuyacak. Bayancığım malınızın mülkünüzün sizi koruyacağını ve birilerinin sizi kurtarmaya geleceğini umuyordunuz değil mi? Terzilerin, ayakçıların, hizmetçilerin, fabrikadakilerin ayaklanmasını hesaba katmamaktır bu. İşte ayaklanma başlıyor bayancığım, patlak verdi verecek. Kocanızın zavallı bir hırsızdan başka bir şey olmadığı ve sizin de...

Claire - Susacak mısın sen?

- Solange** - Kinime yol vermektense, sizi cehenneme kadar izlemeyi yeğlerim. Hadi gülün bakalım biraz. Son dakikalarınızı yaşıyorsunuz yavrum. Ellerinizi indirin kıl boynunuz ortaya çıksın. Hadi titremeyin, ürpermeyin, ben işimi çabucak bitiririm, hem de sessizce. (Saat çalar. Claire biraz ürkmüştür, Solange kendine gelir.) Vakit geldi ha. Ne çabuk.
- Claire** - Elimizi çabuk turalım bayan neredeyse döner. (Elbiseyi çıkarmaya çalışmaktadır) Yardım et. Yine oyunun sonunu getiremedin işte.
- Solange** - Hep senin yüzünden olur bir türlü çabucak giyinemezsin ki. Bu gidişle seni hiç mi hiç öldüremeyeceğim. Git pencereden dışarı bak.
- Claire** - Daha zamanımız var, bu kez ortalığı rahat toplayalım diye saati bayanın dönüş saatinden önceye kurdum.
- Solange** - Bugün hava sıkıntılı.
- Claire** - Haklısın
- Solange** - Bütün gün öyleydi ya.
- Claire** - Haklısın
- Solange** - Bizi delirten de bu.
- Claire** -...
- Solange** - Hadi hadi hadi hadi Claire hadi...
- Claire** - Ben gerçekten çok yoruldum Solange
- Solange** - Beceriksizliğin yüzünden etrafı toplayamayacağız. (Claire hanımefendiyi oynamayı sürdürmek istegindedir.) Ne oldu sana hanımefendiye benzedin yine hadi kız kardeşim ol.
- Claire** - Benim artık hiçbir şeye gücüm kalmadı. Şu halime bak
- Solange** - Tamam sen dinlen ben yaparım.
- Claire** - Ya yorgunum dedimse bu lafın gelişi. Hem sen bana acımak için yorgunluğumdan faydalanmaya kalkma. Sen bana emir veremezsin.

- Solange** - Dinlen dedim.
- Claire** - Hadi, uzatma (biraz daha oynama isteğindedir)
- Solange** - Uzatacağım işte. Az evvel beyefendiden bahsettin. Beyefendi bugün hapisteyse bu tümüyle benim yüzümden değil, belgeleri vermek değildi niyetleri, sadece kopyalarını verilmeyen maaşlara ve kötü muameleye karşı tehdit olarak sunmaktı beyefendiye. Fakat sen ne yaptın, adam sana bu kez açık saçık laflar söylemedi diye belgeleri polise gönderdin. Ne bekliyordun karısını senin için terk etmesini mi?
- Claire** - (duymamazlıktan gelir) Ooff Sen her şeyin yerli yerinde olup olmadığına baksana. Kaldır şu ayakkabıları, mücevherleri ortadan. Müşteri tasarımları kapının girişinde olmamalı, on binlerce dolarlık paçavraların çalınmasını istemeyiz değil mi? Bayancığımızın söylediği gibi...
- Solange** - Az önce bana hakaretler yağdırırken çok mutluydun öyle değil mi?
- Claire** - (duymamazlıktan gelir, hanımefendiye öykünür) Hizmetçilerden birinin saçına rastlamamanın yolu yok.
- Solange** - Özel hayatımın ayrıntılarını açmıştın.
- Claire** - Özel hayatmış... hangi özel hayat acaba? Bir isim versene. Beyefendinin şoförü Mario'dan mı bahsediyorsun yoksa. O seni kandırıyor anladın mı? Evin kasasındaki belgeleri istedi senden, sende temizliğe gittiğimizde önce kasanın anahtarını sonrada belgeleri çaldın. Evet çaldın...
- Solange** - Hayır Claire! Anahtarları yerine koyduk sonradan. Belgeleri de koyacaktık... Beyimizin yolsuzlukla imzaladığı belgeler, kurmaca ihale kâğıtları falan... Mario dedi ki, belgeleri polise vermeyeceğiz, çünkü arkası sağlamdır, bir şekilde aklanır. Sadece fabrikada zor durumdaki onlarca işçinin kazanımları adına bir tehdit olacak. Beyefendi işçiler tarafından açıklanacak yolsuz belgelerle itibarını zedelemek istemeyecektir. Belgeler kasada kaldığı sürece, kopyaların kasadan araklandığından kimse emin olmayacaktı. Buna nasıl hayır diyebilirdim Claire! Düşünsene bizim gibi olan onlar için bir şey yapabilme şansı...
- Claire** - Bizim gibi mi? Onlar bizim gibi mi Solange. Tüm zamanlarını izbe, kokuşmuş, gürültülü bir yerde, sırtlarında terden ve pislikten derilerine yapışmış gömlekler içinde hayvanlar gibi

geçiriyorlar. Gözünü açta bir de bize bak. Tertemiz, klimalı, aydınlık bir ofiste çalışıyoruz. Güzel kıyafetlerimiz ve bir kadının sahip olabileceği her şeyimiz var. Seçkin insanlarla görüşebiliyoruz, onlara elbiseler dikeyoruz. Hanımefendinin evini temizlemeye gittiğimiz günlerde bile kendimi o evin içinde hizmetçi gibi hissetmiyorum. Sanki bir dostuma yardıma gitmişim gibi.

Solange - Kes artık Claire! Saydıklarının hiç biri bize ait değil. Hanımefendi istediği an seni onlardan mahrum bırakabilir. Onların bahsettiği kadar güzel bir yaşamımız olabilir ancak. Bizim de, fabrikadakilerin de. Mario iyi biri, fabrikayı çekip çevirebiliyor, sürekli buraya hanımefendi için malzeme getirdiği içinde hiç şüphe çekmiyor. Ama sen belgelerin aslını kasaya geri koymak yerine polise gönderdiğin için her şeyi mahvettin, artık bizden şüphelenecekler...

Claire - Beyefendiyi götürürlerken hanımı görmüş olmanı öyle kıskanıyorum ki. İlk kez iyi iş becerdim. Sen de kabul ediyorsun değil mi? Solange? İlk kez diyorum iyi iş becerdim, sen de kabul ediyor musun? Zaten ben olmasaydım benim gönderdiğim belgeler ve ihbar mektubum olmasaydı sen bayanın gözyaşlarıyla, ellerine kelepçe vurulmuş kocasını zor görürdün. Sen bu sabah hanımefendiyi görmedin. Ayakta duramıyordu.

Solange - Gebersin. Biz de o zaman mecburen çekip gidebiliriz.

Claire - Ben bizim ofisi de, hanımefendinin evini de seviyordum.

Solange - Uydurma be nesini seviyorsun? Ben sevmiyorum çünkü olduğu gibi görüyorum; bütün ikiyüzlülüğü ve çıplaklığıyla. Hiç üzölme hapishanede de hanımlar gibi kurum satmayı sürdürebilirsin. Yalnız olduğunu sanarak odalarda gezinmenin orda da üstesinden gelebilirsin.

Claire - Delisin sen ben odalarda mı geziniyorum.

Solange - Tabi canım küçük hanım hiç odalarda gezinmedi, en pahalı elbiselere, dantellere sarınıp aynalarda kendine hiç bakmadı. Kimseye görünmeyeceğini umarak balkona çıkmadı. Sen beni ne sanıyorsun?

Claire - Ne bağıyorsun Solange? Bayan her an gelebilir.

Solange - Yaklaşma cama doğru. Bayan gelirken seni orda görürse, bütün gün burada tembellik yapıyorsun der hemen.

- Claire** - Daha şimdiden korkmaya mı başladın? Hani korkmuyordun?
- Solange** - Beni kışkırtmaya çalışıyorsun. Bizi hiç kimse sevmiyor anladın mı. Belki fabrikadakiler ama sen bir çuval inciri mahvettin.
- Claire** - Hanımefendi bizi seviyor.
- Solange** - Bok seviyor. Hanımefendi bizi koltuklarını sevdiği kadar sever, yok be tuvaletin pembe fayansını sevdiğini kadar sever o da değil tuvaletin fırçasını sevdiği kadar sever. Aman canım biz de birbirimizi sevmeyiz zaten. Çirkefler birbirini sevmez.(es) Bok boku sevmez işte ne var.
- Claire** -Sen biraz da hanımefendinin iyiliklerinden söz etsene.
- Solange** - İyilikleriymiş. Söz edeyim sana hanım efendinin iyiliklerinden: hanımefendi iyidir, hanımefendi güzeldir, Claire’i çok sever oldu mu? Güzel ve zengin olunca elbette iyi olur insan kolaysa işçi olup da iyi olsun.
- Claire** - Senin derdin ne?
- Solange** - Sen hanımın evinde hizmetçi, burada da dikişçisin anladın mı? Ama sen ne yaparsın? Temizlik yaparken kasılmaktan başka bir şey yapmazsın. Toz fırçasını kendine yelpaze yaparsın, yer bezleriyle salını salını verirsin. Haa bir de ofiste müşterilerin kıyafetleri ile defileler yaparsın.
- Claire** - Senin derdin ne? Haa? Hem biliyor musun ben senin defterini açacak olursam çok daha güzel hikayeler bulup çıkarabilirim.
- Solange** - Sen mi?
- Claire** - Evet ben beğenemedin mi? Ama istesem diyorum. Ben seni tehdit etmek istersem beyefendi falan gibi bir bahane arayacak değilim.
- Solange** - Birbirimizi tehdit mi edeceğiz şimdi. Et hadi bakalım. Ne oldu korktun mu?
- Claire** - Hayır korkmadım. Korkmadım. Hem sen beni polise yolladığım o ihbar mektubundan daha ağır bir suçla suçlayamazsın. Ama bütün bunlardan sen faydalandın. Başından beri aşık olduğun Şoförle daha sık görüşme fırsatı yakaladın. Onunla buranın haricinde bir yaşam

hayal ettin. Onun için her şeyi göze almaktan, yolunda küçük düşmekten, ona destek olmaktan memnun olacağı benzersin. Ama şunu bil ki senin aşkın şoförün umurunda bile değil. Ama ben... Beyefendi birden yüzüme bakmayı kesiverince, her şeyi göze aldım. Sen ise aşığının düşüncesiyle beni yapayalnız bırakmıştın.

Solange - Sen kasayı açarken, ben kapıyı gözlüyordum.

Claire - Yalan hanımefendi geldiği vakit kaçabilmek için odanın kapısında duruyordun.

Solange -Uydurma koridoru gözlüyordum ben.

Claire - Hanımefendinin beni yakalamasına ramak kalmıştı.

Solange - Ama intikam hırsın yüzünden belgeleri kasaya koymadın ve her şeyi boka sardın.

Claire Ama hikayeyi sen çıkarttın ortaya. Ah kendini bir görebilsen Solange, balta girmemiş ormanların güneşi var hala yüzünde. Ama ben başka nedenlerden dolayı nefret ediyorum senden.

Solange - Senden korkmuyorum çünkü senin ablanım.

Claire - Ne yani benden daha güçlüsün öyle mi? Onun hapse gitmesine neden olduğum halde, boyuna beyefendiden, onun paçavrası olduğumdan açıp beni çileden çıkarmaya çalışıyorsun. Büyük bir kin aşıyorsun bana. Niyetini anlamadım mı sanki? Sen bayanı gerçekten öldürmek istiyorsun.

Solange - Beni suçluyor musun?

Claire - İnkâr etme, seni gördüm. Senden korktum da. Gerçekten korktum Solange. Fark etmedin mi? Öldürme oyunu yaptığımız vakit boynumu senden kaçınıyorum. Hanımefendiyi öne sürüp beni hedef alıyorsun. Topun ağzında olan benim.

Solange - Evet onu öldürmeyi denedim. Ama seni ondan korumak istiyordum. Canıma tak etmişti artık Claire. Bak ben senin sararıp solduğunu o kadının huysuzluğu altında kireç gibi bembeyaz kesildiğini gördükçe ben de üzülüyordum. Hakkın var bana çıkışabilirsin. Ama seni seviyorum. Ben kimseyi öldüremedim. Ama eğer onu öldürebilseydim, beni ilk ele verecek olan sendin. Beni kendi elinle karakola götüreceğinden eminim.

- Claire** - Solange! Kardeşim, haksızlık ettim, hadi kendine gel bayan nerdeyse gelir.
- Solange** - Ben kimseyi öldürmedim, korkağın biriyim anladın mı? Öyle yatağında yatıyordu öte yana dönüverdi. Soluğu çarşafları şişiriyordu. Kız kardeşinin kafasından neler geçtiğini, nasıl bir insan olduğunu öğren. Evet, hanımefendiyi boğmak istedim. Biliyor musun Mario'ya dilerse beyefendiyi de boğabileceğimi söyledim. Şaka yaptığımı sandı Claire. Gülerek “çözüm bu kadar kolay olsaydı, şimdiye kadar yüzlercesini öldürebilirdik, ama ne bizler ne de onlar için bir şey değişmiş olur muydu Solange?” dedi bana. O kadar güzel güldü ki Claire... Baktı ki ben gülmüyorum devam etti “Ülkenin birinde bir iç savaş çıkmış, ülke ikiye bölünmüş, iki tarafında tüm erkekleri savaşa gidiyormuş. Günün birinde anlam veremediği bu savaşta kardeşlerini kaybeden bir asker komutanını öldürmüş. Fakat savaşa bir son vermemiş bu. Asker derhal infaz edilmiş, sadece birliğe yeni bir komutan gelene kadar askerler bir süre rahat etmiş. Tercih etmediği bu savaşta neden kurban olarak öne sürüldüğünü düşünmek yerine öfkesine yenik düşmüş. Duyulan öfke, bir anda parlayıp sönen, çaresizlik getiren bir öfke değil, uzun süren ve uygun araçları seçmesini bilen bir öfke olmalıdır.” Oyunumuzu sürdürmek istemiyorum Claire! Öfkeme engel olamıyorum! Seni öyle aşağılıyor ki!
- Claire** - Sus artık! Ahireti düşün! Ölümünden sonrasını düşün!
- Solange** - Ölümünden sonra hiçbir şey yok Claire. Hiç bir şey yok. Acı çekmeyi burada öğrendik, burada unutacağız Claire. Bayancığımıza bak ne güzel acı çekiyor. Sürüp sürüştürerek ne güzel içi kan ağlıyor! Kocasının hırsız olduğunu öğrenince polislere kafa tuttu. Şimdi yüzüstü kalmış bir kadın. Acısına üzülen iki saygılı çalışanı kollarına girip ona destek olacak. (telefon çalar) Alo! Kim? Bay telefon ediyor. Evet Solange efendim! Hayır hanımefendi burada değil. Peki efendim bayana söylerim. Bırakıldığınıza bayan çok sevinecek. Evet beyefendi, evet not alıyorum. Evet efendim... Hanımefendiyi Bilboquet'de bekliyorlar...
- Claire** - Çıkmış mı?
- Solange** - Kefaletle salıvermişler...
- Claire** - Şimdi beyefendi salıverilince soruşturmaya kalkar suçluyu bulmak için evin altını üstüne getirirler. İşler sarpa sarıyor. Ben her şeyi göze almıştım! Elimden gelen bu.
- Solange** - Aferin her şeyi göze almışsın. Belgeler neyse ama ihbar mektubundan yazını tanısınlar işimiz iş...

- Claire** - Sen çok becerikliysen neden bitiremedin bayanın işini? Ama korktun! yok uyuyormuş, yok yatak sıcakmış. Şu halimize bak. Bu yaşamı sürmekten, bu oyunu oynamaktan başka hiçbir çaremiz yok bizim.
- Solange** - Oyun deyip geçme budala onun da tehlikesi var. Eminim yine bir sürü iz kalmıştır. Hanımefendi de bu izlerin ortalık yerinde salınır durur. Sonunda her şeyi öğrenecek Claire her şeyi. Elbiselerini giydiğimizi, tavırlarını çaldığımızı, cilvelerle kocasını ayarttığını. Her şey bizi suçlayacak! Çılgınlıklarımızı görmeye alışmış eşyalar, her şeyi ortaya dökcek.
- Claire** - Tamam sen yapamadın sen hanımefendiyi öldürmeyi beceremedin tamam ama ben yapacağım.
- Solange** -Nasıl?
- Claire** - Uyku haplarıyla. Yapacağım. Ben öldürebilirim. Ben yapabilirim. Tamam sakın sakın konuşalım. Otur şuraya.
- Solange** - İyi böyle. Ama sen ona öfkeli bile değilsin...
- Claire** - Otur şuraya! Otur... Ben güçlüyüm ve sen de sürekli bana üstünlük taslıyorsun. Ben artık bıktım Solange bıktım. Maşa olmaktan, orospuluk yapmaktan, inançsız, öksüz ve iğrenç bir hayat sürmekten bıktım artık. Sunağın mumunu yakmak varken hava gazı fırını tutuşturmaktan usandım artık. Herkes, herkes bana kokmuş biri gözüyle bakıyor, sen de öyle bakıyorsun, sen de öyle bakıyorsun...
- Solange** - Sakin ol bizim sinirlerimiz bozulmuş. Ellerimden, kara kara çoraplarımdan, saçlarımdan, birbirimize benzeyişimizden bende bıktım. Benim minik kardeşim sana sitem etmiyorum. Odalarda dolaşmak seni biraz açıyor.
- Claire** - Bırak şimdi bunları.
- Solange** - Sana destek olmak istiyorum. Seni avutmak istiyorum. Ama benden hoşlanmadığını da biliyorum. Bende senden hoşlanmıyorum. Tutsakların sevgisi sevgi değildir.
- Claire** - Ben sevgiden zaten geçtim. Ama yüzümü pis bir koku gibi yansıtan şu korkunç aynadan da bıktım artık. Sen benim pis kokumsun. Benim de hizmetçilerim, terzilerim olacak. Bütün bu

odalar, bütün kıyafetler benim olacak. Kurtulacağız Solange, yemin ederim kurtulacağız. Yemin ediyorum kurtulacağız.

Solange - Kardeşim! Üzme kendini, biraz otur, dinlen.

Calire - Utanıyorum Solange

Solange - Şşşt kapat gözlerini.

Claire - Solange?

Solange - Hımm?

Calaire - Senin çok güzel saçların var. Hanımefendinin saçları... Onlar takma

Solange - Şşşt ondan söz etme artık.

Claire - Ama takma... Solange? Hatırlıyor musun hani nehre giderdik, ayaklarımızı uzatırdık güneşe doğru. Şarkı söyledik hatırladın mı? Hayır hayır... Yüreksizliği bırakalım. Tam cinayet zamanı. (Kapı çalınır) Bana hapları nasıl kullanacağımı söyle.

Solange - Ihlamurun içine koy. On tane dokuz iş görmez fazlası da kusturur.

Claire -Ihlamurun içine.

Solange - Anladın mı?

Claire - Tamam.

Solange - Ihlamuru koyu yap.

Claire - Tamam.

Solange -Claire şeker koy bol şeker koy.

Claire - Tamam.

Solange - Claire, anladın mı?

Claire - Tamam, Anladım.

(Solange üzerinde çalıştıkları elbiseyi elinde çalışmaya başlar, hanımefendi girer)

Hanımefendi - İç bayıltan pembeler, şu koca dantel gipürler gün geçtikçe çoğalıyor. Bu dantellerin ucuza gelmesi için toptancısından almak lazım. Kocamın sersem şoförü Mario, eline alması için verilen bir malzemeyi ilk önüne gelen dükkandan alıp getiriyor. Tabi, parasını ben veriyorum nede olsa. Ama Solange, hep söylerim ya kız kardeşin ile sana çok güveniyorum. Solange, kocam hapiste. Bu kez hapi yuttu, büyük bir komplo. Sahte evrak düzenleme, ihaleye fesat karıştırma, vergi kaçırma... En kötü koşullarda kalıyor, türlü dolandırıcılık ve hırsızlıklarla suçlanan azılı haydutlarla birlikte. Müşterilerimin bu durumdan etkilenmelerinden korkuyorum Solange. Kocama hırsız gözüyle bakılırken bile sizin bana ve işime gösterdiğiniz bunca özen niye?

Solange - Hanımefendi üzülmesinler, şimdiki hapishaneler darbe zamanındakiler gibi değil. (Darbe meselesi atılabilir.)

Hanımefendi - Biliyorum, koşullarda ıslak samanlar yok artık. Ama ne fark eder? Kafamda, kocama ağır işkenceler yapıyor olabileceğini kuruyorum. Hapishaneler azılı canilerle dolu. Benim ince ruhlu kocam onlarla ne yapar? Çok yoruldum. Bütün günümü avukatlarla görüşmekle geçirdim. Şimdide yargıcın karısının yanından geliyorum. Bir yolunu bulup çıkaracağız onu. Claire!

Solange - İhlamurunuzu hazırlıyor.

Hanımefendi - Kocam aç, susuz ve yapayalnız olsun, içki bile bulamasın ben ihlamur içeyim ha? İnsanlar hapishanenin ne olduğunu hayal bile edemiyorlar. Oysa benim hayal gücüm çok iyidir. Duygusallığım bana acı veriyor, hem de ne acı! Ah, siz çok şanslısınız! Claire ve senin dünyada kimseniz yok. Hayatınızın basitliği yüzünden öyle zor ve felaket şeyleri yapmaktan kurtuluyorsunuz ki...

Solange - Beyefendinin suçsuz olduğu umarım yakında anlaşılır.

Hanımefendi - Kocam suçsuz olmasına suçsuz tabi! Bu işten yakasını kurtaracağını biliyorum. Bu durumdan benim ve kocamın kariyerimin etkilenmemesi için her şeyi göze alıp bütün kurnazlıklara başvuracağım. Gerekirse fabrikadakilere de hadlerini bildireceğim.

Solange - Hanımefendi her şeyi göze almışlar.

Hanımefendi - Bugüne dek sen de kız kardeşin de hep sevgi ve özenle kuşatılmış, ıhlamurunun, rengarenk kumaşların ve dantel gipürlerin arasına sıkışmış bir kadın gördünüz. Ama şımarıklıklarını bırakalı çok oldu. Savaşa hazırım. Kocamı salıvereceklerini biliyorum, çünkü o çok güçlü. Benimde onun katına yükselmem gerek, bu küçücük atölye de ömrümü tüketemem, bundan onlarcası var. Yurtdışına açılabilirim örneğin, daha ses getirici işlere imza atmalıyım. Sosyal sorumluluk projeleri, tanıtım, defileler... O kadar çok siparişim olacak ki yetiştirmek için büyük bir dikimevi açacağım. Belki o zaman sende kalfa olursun ha Solange... Maaşına biraz zam fena mı olur? Kocam kadar güçlü olmalıyım Solange, hatta daha fazla ki kimse evime girip beni hapse sokacak işler yapmaya cesaret dahi edemesin. Evimize giren o esrarengiz casusların kimler olduklarını bulacağım mutlaka.

Solange - Hanımefendi karamsar olmasınlar. Ben daha ağır durumlarda bile mahkumların temize çıktığını gördüm.

Hanımefendi -Daha ağır durumlar mı? Kocamın durumunun ne kadar ağır olduğunu nerden biliyorsun ki sen?

Solange - Ben mi? Yoo, ben sizin söylediklerinize bakarak...

Hanımefendi - Saçmalama! Yoksa ceza mahkemelerine mi gidip geliyorsun?

Solange - Yoo... Ben gazeteleri okuyorum...

Hanımefendi - Kocamın durumu başkalarının durumuna benzemiyor anladın mı? Onu ipe sapa gelmez hırsızlıklarla suçluyorlar! Budalaca hırsızlıklarla! Tıpkı tutuklanmasına sebep olan o ihbar mektubu gibi budalaca!

Solange - Biraz dinlenseniz bayancığım...

Hanımefendi - Yorgun değilim. Bana tükenmiş bir kadın gibi davranmayı keser misin artık. Öğütlerine de ihtiyacım yok! Yıllardır, bir tek gün olsun, gerçek sevgiye dönüşemeyen şu iyiliğiniz de sinirlerime dokunuyor! O kadar iyisiniz ama gelen dantellerin parasını bile sormadan hesapsızca doğrayıp, dikmeyi biliyorsunuz.

Solange - Hanımefendi müsrif olduğumuzu düşünüyorlarsa...

Hanımefendi - Hayır, öyle bir şey demedim.

- Solange** - Kasa defterine bakmak isterler misiniz?
- Hanımefendi** - Gerçekten çok düşüncesizsin Solange! Senin bana hiç saygın yok mu? Bu kadar sorunla baş başayken, hesap, kitapla nasıl uğraşabilirim?
- Solange** - Sıkıntınızı anlıyorum.
- Hanımefendi** - Benim sorunlarımı paylaşmak zorunda değilsiniz. Bütün bunları fazla sıkıcı buluyorsanız, istediğiniz an buradan gidebilirsiniz.
- Solange** - Biz hanımefendilerini yüzüstü bırakmayız. Yaptıkları bunca iyilikten sonra.
- Hanımefendi** - Sizi işe almamdan önce çok kötü durumdaydınız, Siz biraz da benim kızlarımsınız. Hiçbir şeyiniz eksik değil, benim eskilerimle, eski bile değilken kullanmadıklarımla, size diktirip beğenmediğim bir kenara attığım kıyafetlerimle bile kraliçeler gibi giyinip, yaşayabiliyorsunuz. Ama hiç güldüğünüzü görmedim.
- Claire** - İhlamurunuz hazır efendim.
- Hanımefendi** - Şu kıyafetlere ne dersiniz? Bunlar sizi güldürebilir mi?
- Claire** - Elbiselerinizi böyle sağa sola saçmayın bayancığım.
- Hanımefendi** - Bunların modası geçti, atıyorum! Sizin olsun.
- Claire** - Hanımefendi elbiseleri atmasınlar.
- Hanımefendi** - Nedenmiş o? Aslında kocamı ziyarete gideceğim zamanlar için siyah bir elbiseye ihtiyacım olacak.
- Claire** -Oya gibi olursunuz. Acınız güzelliklerine güzellik katar.
- Hanımefendi** -Haklısın. Kocam için giyinmeyi sürdürmeliyim. Belki de kocası hapiste olanlar için bir yas koleksiyonu çıkarmalıyım. Bu şu an çok tutabilir. Evet, evet bu eskilerin hepsi sizin olabilir. Hem müşterilerimin yanında benim seçkinliğime gölge düşürmemeniz lazım. Belki de elbiseleri size vererek Tanrının bana yardım eli uzatmasını sağlayabilirim. Kim bilir? Elbiselerimin hepsini size veriyorum. Alın, alın, hepsini alın!

- Claire** - (hayranlıkla) Biz hiçbir zaman sizin yerinizi dolduramayız. Elbiseleri hazırlamak için nasıl titizlendiğimizi bilseniz! Elbiseleriniz bizim için kutsaldır.
- Solange** - (işaret verir.) İhlamur soğuyacak. Çok konuşuyor, hanımefendiyi yoruyorsun.
- Hanımefendi** - Aah, kırmızı elbisem. Benim güzel, zavallı elbisem. Bunu kendim için diktirmiştım. Bir eşi daha yoktur. Al, Claire, bunu sana veriyorum.
- Claire** - Hanımefendi bunu bana mı veriyorlar?
- Hanımefendi** - Evet, veriyorum dedim ya...
- Claire** - Ben bunu giymeye kıyamam. O kadar güzel ki...
- Hanımefendi** - Kendine göre ayarlarsın. Peki, ya sen, Solange? Sen ne istersin? Al, şu ceketimi de sana veriyorum. Şanslısınız, en azından, size elbise hediye eden var. Ben yeni bir elbiseye sahip olmak istesem, satın almaktan ya da size diktirmekten başka çarem yok.
- Claire** - Teşek...
- Hanımefendi** - Hayır, hayır, teşekkürü gerek yok. İnsanın çevresinde mutlu kişiler görmesi çok hoş bir şey? Kocamda böyle düşünür. Biz iyilikten başka bir şey düşünmediğimize göre, bize kötülük yapmak kimin aklından geçebilir ki? O korkunç ihbar... yani suçlama...
- Claire** - İhlamurunuzu unuttunuz bayancığım.
- Hanımefendi** - Solange... Sana ne soracaktım? Kasayı kimin açmış olabileceğini bilip, bilmediğini soracaktım. O mektubu kim gönderdi dersin? Ama nerden bileceksin ki? Siz de en az benim kadar şaşırdınız bu işe. Ama yakında her şey aydınlanacak. Kocam ne yapar yapar, bu esrarı çözer. Mektuptaki el yazısını inceleyip, o iftirayı kimin attığını bulmasını isteyeceğim... Telefon niye açık? Kim aradı?
- Claire** - Telaşla açık bırakmışım, beyefendi telefon ettiği zaman..
- Hanımefendi** - Beyefendi mi? Kocam mı? Telefon mu etti?
- Claire** - Size ulaşamamış. Hanımefendiye sürpriz yapmak istiyorduk.
- Solange** - Sürpriz! Beyefendiyi kefaletle salıvermişler.

Claire - Sürpriz! Sizi klüpte bekliyorlar.

Hanımefendi - Kocam telefon etsin, serbest olduğunu bildirsin, siz bana haber vermeyin? Solange, koş, çabuk! Bir taksi! Ceketim! (Solange'a verdiği ceketı alır, giyer.) Delisiniz siz. Ya da ben deliriyorum. Ayakkabılarım! Ne zaman telefon etti?

(solange çıkar)

Claire - Hanımefendi gelmeden beş dakika önce..

Hanımefendi - Bana söylemeliydiniz. Ne dedi peki telefonda?

Claire - Söyledim ya..Çok sakindi.

Hanımefendi - Hep sakindir o. Ölüm hükmü bile giyse sakindir. Başka bir şey söylemedi mi?

Claire - Sadece yargıcın kendilerini salıverdiğini söylediler.

Hanımefendi - Bu saate? Bu saatte insani adliyeden nasıl salarlar? Yargıçlar bu kadar geç saate kadar çalışırlar mı?

Claire - Bazen daha geçe de kalırlar.

Hanımefendi - Yaa, öyle mi? Sen nerden biliyorsun?

Claire - Gazetede ki tüm üçüncü sayfa haberleri okuyorum, efendim.

Hanımefendi - Gerçekten çok hoşsun, Claire. Üçüncü sayfa ha, güncel siyaset, ekonomi ilğini çekmiyor demek. Saat kaç oldu, Solange hala gelecek.

Claire - Bu saatte durakta taksi bulunmuyor. Ana yola kadar gitmiş olmalı.

Hanımefendi - Öyle mi dersin? Ben zaman kavramını yitirdim. Kocam telefon etsin, serbest olduğunu bildirsin. Bu mutluluk benim aklımı başımda mı bırakır? Yaklaş bakayım... Claire, sen allık mı sürdün?

Claire - Hanımefendi, ben...

Hanımefendi - Hayır, saklamaya gerek yok. Gençsin tabi. Yaşamana bak. Söyle bakalım, kimin için sürdün bu allığı?

Claire - Biraz pudra sürdüm.

Hanımefendi - Hayır, allık sürmüşsün. Gül kurusu. Benim artık kullanmadığım bir renk... Çarşı hesapları nerde? Getir bakayım.

Claire - Hesaplar Solange'da.

Hanımefendi - Peki, yarın bakarım. Buraların tozunu almayı unutmayın. Kocam telefon etsin, serbest olduğunu söylesin...

Claire - Biraz ıhlamur?

Hanımefendi - Çantam! Aa bu saatin burada ne işi var?

Claire - Şey, Solange getirdi, işler akşama yetişecek, zamanın farkında olalım diye.

Hanımefendi - Solange da hani titiz mi titiz. Çok sadık elemanlarım var doğrusu.

Claire - Hanımefendi ıhlamurunuz.

Hanımefendi - ıhlamur da soğumuş.

Claire - İsterseniz ben hemen ısıtayım.

Hanımefendi - Hayır, bu gece şampanya gecesi!

Claire - Hanımefendi, bir yudum ıhlamur..

Hanımefendi - Hayır, canım. Hanımcığın kaçıyor!

Claire - (uyuşmuş gibi) Hanımefendi güzeldir... Hanımefendi altın kalplidir... Hanımefendi melek gibidir... Ama biz de nankör değiliz... Her gece kendisi için dua ederiz... Hanımefendi iyidir... Yumuşak kalplidir... Hem o bizi prensesler gibi giydirebilir... Kullanmadığı bütün ıvır zıvırlarını bize bağışlar... Çünkü hanımefendi güzeldir hanımefendi yumuşak huyludur... Ve o sürekli bizi kıskandırmak için o kocasından söz açar!

(Solange girer)

Solange - İçmedi değil mi? Aferin iyi iş becermişsin.

- Claire** - Sen de epey yardımcı oldun.
- Solange** - Claire alay ediyorsun. Hanımefendi elimizden kaçmış gitmiş sen alay et.
- Claire** - Ne yapabilirim içmedi işte kabahat bende mi?
- Solange** - Hayır kabahat bende. Ben, sen her şeyi düzenlemeye zaman bulasın diye merdivenlerden ağır ağır indim. Bir sürü taksiye rastladım ama hiçbirini durdurmadım. Meğer ben zamanı çekip uzattıkça sen boş yere oyalanmışsın.
- Claire** - Biz lanetli insanlarız, bütün nesneler, bütün eşyalar bize düşman. Sen daha hanımefendinin neleri sezinlediğini bilmiyorsun. Yüzümden çıkaramadığım allığı gördü. Sonra da saati fark etti. Gazetelerin üçüncü sayfalarını okuduğumu öğrendi. Her şeyi sezmeye başladı. Uçuruma doğru yol aldığımızı gördüm Solange.
- Solange** - Biz... Kaçalım... Kaçalım... Trene binelim, gemiye binelim
- Claire** - Nereye kimin yanına gideriz?
- Solange** - Nereye olursa olsun, neyle olursa olsun,
- Claire** - Nasıl gideriz, paramız yok.
- Solange** - Bir şeyler götürelim buradan, buradan bir şey götürelim.
- Claire** - Para mı çalalım? Biz hırsız mıyız Solange! Hem polisler hemen yakamıza yapışır.
- Solange** - Beyefendiyi hapse atan belgeleri çalıp, polise göndermedin mi? Zaten yakamıza yapışacaklar. Burada böyle korku içinde bekleyemeyiz.
- Claire** - Her şey bitti. Çok geç kaldık.
- Solange** - Üsttekiler suçsuz olduğu vakit, aşağıdakiler suçludur. Suçsuz olmak kolaydır hanımcığım. Sizi öldürmek işini ben üzerime almış olsaydım yemin ederim hesabınızı görmüştüm. Bana içmeyeceğinizi söylemek pervasızlığını gösterdiğiniz o ıhlamuru size zorla içirirdim.
- Claire** - İş sonuna kadar götürmek hiç de kolay değildi.

- Solange** - Öyle mi sanıyorsun... Öyle mi sanıyorsun... Ben hanımına yalvarayım, dualar edeyim de o içmesin.
- Claire** - Ne yapıyorsun... ne yapıyorsun... Solange ya da Claire beni kızdırıyorsun. Solange mısınız Claire misiniz, her kimsen beni kızdırıyor, öfkeliendiriyorsun.
- Solange** - (Claire'in üzerine yürümüşken bir anda kendini bırakır) Yapamadım. Ben de kinimi hanımefendiye kusamadım. Yapamadım. Ben de yapamadım.
- Claire** - Seni en tüyler ürpertici cinayetle suçluyorum.
- Solange** - (yıkılır, çöker ve ağlamaya başlar) Ortada cinayet diye bir şey yok.
- Claire** - O zaman bir cinayet yaratmalıyız. (Paravanın arkasından konuşur.) Utanmaktan, hor görülmekten bıktım artık. Bizi dinlemeyebilirler, bize gülebilirler, bize deli veya kıskanç gözüyle bakabilirler. Bu son prova Solange. (Paravanın arkasından kırmızı elbiseyle çıkar. Hanımefendidir.)
- Solange** - (Claire'i oynar.) Siz güzelsiniz.
- Claire** - (Claire olarak) Geç bunları, hadi savur hakaretlerini.
- Solange** - (Solange olarak) Bana yardım et bari.
- Claire** - (Hanımefendi olarak) Ayaktakımından nefret ederim, insan değildir onlar. Evimize, işimize çöreklenen, ağızlarımızdan içeri giren pis kokulardır. Korkudan çarpılmış ağızlarınızla, modası geçmiş elbiselerinizle, eskilerimizi giymek için yaratılmış vücutlarınızla biçimsizliğimizin aynasısınız. Biçimsizliğimizin aynasısınız yüz karamızınız, siz bizim tıkcımızsınız
- Solange** - (Solange olarak) Devam et, devam et!
- Claire** - (Claire olarak) Kızıya dayandım, çabuk ol yalvarırım. Kafamda bir şey kalmadı, hakaretleri tükettim. (Hanımefendi olarak) Claire sen bende söyleyecek söz bırakmıyorsun.
- Solange** - (Solange olarak) Tamam hazırım. (Claire olarak) Evet, bayancığım, sizin güzel eviniz, ofisiniz, kendi elbiseleriniz ve kocanız vardı değil mi? Tüm bunlara paydos artık. Cezaya hazırlanın. (Bulaşık eldivenlerini giyer.)

- Claire** - (Claire olarak) Solange, ne yapıyorsun?
- Solange** - (Claire olarak) Diz çökün!
- Claire** - (Claire olarak) İleri gidiyorsun! Solange, beni öldürecek misin?
- Solange** - (Solange olarak) Kımıldama! Bayanın kaçmasına göz yumarsın ha! Ne yazık ki kinimi bayancığımızın yüzüne çarpamadım. Ama sen bir alçaksın, sersemsin. Daha akıllıca davranmış olsaydın bayancığımızı kaçırmazdın. Böylesine alçak bir kızın hesabını görmek isterim.
- Claire** - (Claire olarak) Solange! Solange! İmdat!
- Solange** - (Solange olarak) İstedığınız kadar bağırın bayancığım. (Claire'i bir köşeye iter.) Hele şükür! Sonunda bayancığımız öldü. Bulaşık eldivenleri ile boğulmuş yatıyor. Artık sevgili kız kardeşim Claire, tıpkı hayal ettiği gibi kocanızın yanında Bayan Claire diye çağınılacağını umuyor bayancığım. Elbiseler mi? Sizde kalsın bayancığım. Kız kardeşimin gizlice giydiği elbiseleri var zaten. Şimdi benim daha başka bir elbisem de var. Canilerin elbiselerini geçirdim üstüme, artık sizinle boy ölçüşebilirim. Benim gibilerle birlikte sizlere korku saçıyorum. Siz korkularınızı elbiseleriniz, mücevherleriniz, eviniz, iş yerinizle dağıtıyorsunuz şimdilik. Kız kardeşimin korkularını dağıtacak kimsesi yok. Ama ben size acıyorum, bayancığımın beyaz tenine, teninin atlas gibi parlak oluşuna, minicik kulaklarına, küçücük bileklerine acıyorum. Kız kardeşimse kapkara bir orospu. Ama o sizi çok severdi. Kimse hiçbir detayı öğrenemeyecek. Olsa olsa bu kez Solange'ın işi sonuna kadar götürdüğünü öğrenirsiniz. Sokakta cellat bana eşlik ediyor. Önlükleri ile kadın, erkek hizmetçiler, sonra beyefendinin fabrikasındaki işçiler, onların arkasında bizim gibi dikişçiler ve diğerleri, sonu görünmeyen bir kalabalık geliyor. Hepsi beni alkışlıyorlar. (Çökmüş halde) Claire, biz hapı yuttuk.
- Claire** - (Hanımefendi olarak) Claire, ıhlamurumu getir.
- Solange** - (Solange olarak) Nasıl olur?
- Claire** - (Hanımefendi olarak) Sana ıhlamurumu getir dedim.
- Solange** - (Solange olarak) Yorgunluktan canımız çıktı, burada keselim.

- Claire** - (Claire olarak) İtiraz etme. Şu son dakikalarımı bana bırak.
- Solange** - (Solange olarak) Hayır, hayır sen çıldırmışsın. Kaçalım buralardan, çabuk Claire.
- Claire** - (Claire olarak) Solange yumurta kapıya dayandı, işin sonunu almalıyız artık. İkimiz de özgür ve mutlu olacağız. (kalem kağıt alır ve bir şeyler karalayıp, bırakır) İşte bu da mektup, yazıyı eşleştirirler, sen paçayı kurtarırsın. Yitirilecek tek dakikamız yok. Benimle tekrarla bakayım. Bayancığım ıhlamurunuzu içmelisiniz.
- Solange** - (Solange olarak) Hayır istemem.
- Claire** - (Hanımefendi olarak) Korkaksın sen! Tekrarla dedim. Bayancığım ıhlamurunuzu içmelisiniz.
- Solange** - (Claire olarak) Bayancığım ıhlamurunuzu içmelisiniz...
- Claire** - (Hanımefendi olarak) Çünkü uyumanız gerek.
- Solange** - (Claire olarak) Çünkü uyumanız gerek...
- Claire** - (Hanımefendi olarak) Ben başınızda beklerim.
- Solange** - (Claire olarak) Ben başınızda beklerim...
- Claire** - (Claire olarak) Tekrarlıyorum, artık lafımı kesme. (Hanımefendi olarak) İhlamurumu getir!
- Solange** - (Solange olarak) Ama...
- Claire** - (Hanımefendi olarak) Sana ıhlamurumu getir dedim!
- Solange** - (Claire olarak) Ama bayancığım...
- Claire** - (Claire olarak) Peki, peki ne söyleyeceksen söyle...
- Solange** - (Claire olarak) Ama bayancığım ıhlamurunuz soğudu. (bulaşık eldivenleri elindedir.)
- Claire** - (Hanımefendi olarak) Olsun, soğukta içerim. Ver! (gözleri parlar, huzur içindedir) Hem de en pahalı en gözde fincana koymuşsun...